

qui adversus Austriam rebellaverant. Præfato autem an. 1866 ob devictas apud Soudovam a Borussis Austriæ copias, germanica Confœderatio disparuit, Borussia sibi aggregante septentrionalem Germaniæ a Meino flumine plagam, una cum hanoveriano regno, aliisque principatibus. Ac demum Gallis anno 1870 a Borussia magna clade prostratis, Borussiae rex imperiale Germanorum diadema sibi suisque successoribus tribuendum, nemine contradicente sancivit; utque hujusmodi imperio Bavariam, *vurtembergense* regnum et magnum badenensem ducatum sese subjectos vellent politicis obtinuit gestionibus.

BAVARIA. — Maximilianus Josephus a Napoleone creatus an. 1809 Bavariae rex, potestatem exercuit usque ad an. 1825 quo vivis defuit, solium ejus ascendente Ludovico I qui viam omnis carnis ingressus an. 1848 locum cessit Maximiliano Josepho II, inpræsentiarum sub imperatore Germaniæ regnanti, qui principis *Bismark* consiliis illectus, imperio adhæsit, necnon schisma *veterum catholicorum*, uti appellari solent, in Bavaria serpere volens nolensve sinit.

BELGIUM. — Durum Hollandiæ ac protestantismi ejus jugum 20 annis expertæ Belgarum provinciæ, Gallis opem ferentibus ab Hollandia recessere; atque coalescentes in regnum, eidem præficiunt Leopoldum Coburgum, germanum principem, sub quo, tametsi protestans esset, catholica Ecclesia magnum induit splendorem, maximum vero sub filio ipsius Leopoldo II, catholico rege, qui Patri paucis abhinc annis defuncto successit; hortationibus etenim episcoporum fideles Belgii catholicos delegere deputatos pro regni comitiis, qui libertatem Ecclesiæ tuentes, mirabilem hæc sibi a Christo inditam fœcunditatem exserere valuit.

Hinc catholica erecta universitas, religiosi ordines restaurati, ac innumera pietati, scientiæ, virtuti ac religioni tuendis erecta institutiones et domicilia. Gubernii habenas an. 1878 e catholicorum delapsas manibus liberales adepti sunt.

ANGLIA. — Regnavit in Anglia, uti supra diximus, ab an. 1793 Georgius III, qui nullo quidem pacto adduci potuit ad pacem cum Napoleone ineundam; quinimo bellum huic terra haud

valens indicere, omnes quippe nationes Europæ fœdus cum Gallia inierant, et Angliæ sese profitebantur adversæ, mari eum aggressus, tam Galliæ, quam Hispaniæ et Hollandiæ classes nonnullis occursibus evertit (præsertim apud *Trafalgar* de quo supra egimus) sicque maris obtinuit dominium, et Anglorum imperium per Africam, Australiam, Americam borealem seu canadiensem et Indiam ampliavit firmavitque; Melitam expugnavit atque suo subjecit regimini et auctoritati. Hispanos tandem Napoleoni ab an. 1808 infensos adjuvit, misso in Hispaniam et Lusitaniam valido 20,000 hominum exercitu, sub egregio viro Arturo *Wellesley*, postea duce Wellingtonensi, qui præclarissimis adversus Gallos certaminibus, Arapilensi, Burgensi, atque aliis quampluribus præfuit.

Ad aliam vitam egressus an. 1820 hæredem regni suscepit filium suum Georgium IV, cui catholici Hiberni æternam referent gratitudinem. Jus namque deputatos eligendi catholicis tribuit, unde summum illum ac bonorum memoria dignissimum virum Danielem *O'Connell* valuerunt eligere, qui aureo ignitoque suo eloquentiæ flumine Hibernorum causam vindicavit, obtinuit, gubernium inducens ut tam civilia quam politica jura Ecclesiæque libertatem eisdem sarta tectaque vellet. Inde initium duxere eximii Ecclesiæ catholiçæ in Anglia, Hibernia et Scotia progressus, quibus in dies augetur et ad miraculum crescit fidelium numerus, spemque præbet universas illas regiones ad catholicam reversuras Ecclesiam.

Eum morte præventum an. 1830 excepit germanus frater Guillelmus IV, hunc vero an. 1839 Maria Victoria, catholicis addictissima, quorum libertatem tuetur, quæque renuntiata est imperatrix Indiarum.

RUSSIA. — Alexander I *Paulowitz* cognominatus, cui prima dies illuxerat 23 decembris an. 1777, ab an. 1802 Russiarum imperator, civitates et oppida, quibus gallicanus exercitus celebri illa anni 1812 Napoleonis in Russiam expeditione transiturus erat, comburi faciens, hostes, nulla cibaria nullumque adversus boreales pruinas repagulum invenientes, frigore fameque enectos, absque pugna devicit, ac retro pedem efferre

compulit, majori eorum parte inclementia cœli consumptis. Is, Napoleone in Elbam extorre, magna sibi ex vindobonensi conventu jura vindicavit; ac demum pacifica Poloniæ, cujus ipse rex an. 1815 appellatur, possessione frui consequutus est.¹ Vitam finivit 1 januarii an. 1825 cum haud paucos ex conjugē sua Elisabetha, Badenensi, filios genuisset, quorum major natus Constantinus regnum dimisit fratri suo Nicolao *Paulowitz* in lucem edito an. 1796, nuptuque copulato Alexandræ Fredericæ Borussiensis; a quo devictus Persarum rex, Armeniæ partem Georgiam appellatam, sibi deperditam victorique subjectam deflevit. Nicolao etiam agente, Tartarorum in Chersoneso (Crimea) imperium deletum, mare Caspium Russiæ subactum, *Thurcia depressa* atque nonnullis provinciis expoliata est, Bosnia nempe, Rumania et Moldavia. Duæ tamen priores Turciæ auctoritatem quæ *protectoratus* seu protectio audit retinere.

Poloniam a Russiis supramodum oppressam, ob idque in Russiam rebellantem, superavit ac vehementer afflixit, Polonorum avitam linguam patriamque religionem delere curans, ut sibi arctius adhererent, hoc uno antiquæ dignitatis et independentiæ extincto vestigio. Ad quod assequendum, cum minæ, promissa et terrores nequaquam sufficerent, ad vexationes, tormenta, honorum exspoliationem, monasteriorum ecclesiarumque usurpationes, exilium et proscriptionem deventum est. Episcopos, sacerdotes pientioresque viros in Siberiam relegavit, quosdam vero asperrimis objecit laboribus, ut tandem eorum frangeretur constantia. Teneras moniales lapidibus, non ferreo aut chalybeo scalpro, secandis, sed manu ac sillice, addixit, e quarum digitis guttatim sanguis effluebat. Quæ tamen magna ex parte cessarunt an. 1846.

Quum Anglia, Gallia atque Turcia illi bellum an. 1854 in Ponto Euxino intulissent, earum conatus primum retudit, et

¹ Varsoviæ ducatus, haud mediocris Poloniæ pars, Borussiarum an. 1794 attributus, ex conventionē pacis an. 1807 inter Napoleonem Borussiarumque regem inita, Saxoniarum regi subjectus mansit, catholica religione maxime in ea florente, permissis tamen publice sectis; verum illum Russia in vindobonensi conventu sibi adjudicandum duxit, sub qua in præsentiarum miserrime degit oppressus.

non nisi post magna hinc et inde fortiter acta certamina, cedere paululum visus est; qui tunc amicitiam rogans, Rumaniarum partem, Bassarabiam dictam a sua protectione, potius dominio, solutam toleravit, liberam quarumcumque nationum navibus in Ponto Euxino navigationem permisit, et classem in præfato mari absque alterius bellantium partis consensu habiturum, interposito pacto, negavit.

Finito ejusmodi bello, supremum diem Nicolaus obivit, post quem solium ascendit ipsius filius Alexander II, qui patris vestigia, insectando catholicos, premit, mitiore tamen aspectu, cujus persecutionis hic modus est. Milites namque in catholicas mittit provincias, Status tuendi obtentu, qui cives annonæ atque bastimentorum exactione opprimentes, ad lamentum et publicam quo obruuntur incomportabilis oneris protestationem adigunt. Hinc arrepto prætextu catholicos sacerdotes, veluti popularis tumultus fautores, carceribus tradunt et in frigidissimas Siberiæ amandant regiones, ecclesias atque monasteria diripiunt et schismaticis donant, quorum aliquos fidelibus vi præficiunt, ut eis conferant sacramenta. Quo cum ventum sit, catholicos benigne tractant, promissis sollicitant, et alliciunt muneribus ut schismaticam amplectantur religionem; et quod dolendum summopere est, non semel e voto ipsis res accidit. Nullum fere catholicorum ad suas trahere partes Nicolaus valuit, plures traxit Alexander in diœcesi præsertim chelmensi, cujus majorem partem in schisma misere prolapsam videmus.

Russiarum imperio amplificando intentus, Turkestan, sive Tartariam bello an. 1875 petitam occupavit, vi loco juris adhibita. Turciam, sublevationibus principatum, Serviarum et Rumaniarum debilitatam, christianos tuendi obtentu, magno exercitu invasit, et an. 1878 post undecim mensium bellum devicit, atque ab Europæ finibus Turcarum dominium deturbare ferme consequutus, magnam eidem eripuit Armeniæ partem, quin propitia semper hoc in bello arriserit illi armorum fortuna: ter namque apud Pleunam, ac bis prope *Kars*, Asiæ civitatem, turcico exercitui Russii terga vertere.

Ex berolinensi magnarum nationum conventu ad res Turciæ

Russiæque componendas præterito anno (15 juli an. 1878) celebrato, a Russia occupatæ regiones, Turciæ restituntur, exceptis *Ardahan, Kars, Bessarabia* et *Batum* quæ Russiæ manent, Servia et Rumania quæ independentiam adeptæ sunt, Bosnia et Erzegovina tributis Austriæ, nonnullisque aliis.

BORUSSIA. — Frederico Guillelmo III regi Borussiae, in hujus adversus Napoleonem laborum remunerationem, attributæ sunt ex vindobonensi conventu provinciæ rhenianæ, ducatus Bergensis, atque Poloniæ et Saxoniam pars quædam. Ab exteris tandem liber inimicis, ad lutheranæ suæ sectæ liturgiam ampliandam atque immutandam, catholicos, in hæresim trahere circumventos anhelans, sese convertit. Ecclesiæ namque catholicæ ritus ac cæremonias admisit, futurum sperans catholicos nullum suam inter ac gubernii religionem discrimen intercedere autumantes, ad protestantismum accessuros. Decrevit quoque filios parentum, quibus una eademque haud esset religiosa fides, in patris Ecclesia baptizandos educandosque fore, inhibens sacerdotibus ne ullam circa filiorum educationem a parentibus matrimonio jungendis promissionem aut cautionem exigent. Cui malo occurrere volens summus pontifex Gregorius XVI, instructionem Germaniæ episcopis dedit, quæ tamen gubernii calliditate eos omnino fugit. Anno tandem 1840 quæstiones hujusmodi laudatus Gregorius cum Guillelmi successore agens, composuit. Debitum naturæ persolvit Guillelmus III an. 1840; et locum ejus hæreditate adivit Guillelmus IV, liberalium Germaniæ nimium exagitatus factionibus, quos armis reprimere nonnunquam debuit. Hujus an. 1861 successor Guillelmus V qui et ipsius germanus frater, post devictas a se Daniam an. 1864, Austriam an. 1866 et Galliam an. 1870 imperator Alemanniæ, Guillelmi I nomine assumpto, appellari absque ulla contradictione, obtinuit; et omnia sibi, ac ea etiam quæ ad religionem spectant suo in regno subjecta cupiens, suggestione et consilio principis *Bismark*, primarii regni ministri, catholicos insectatus est. Leges namque sancivit quibus regulares ordines supprimuntur; honorum Ecclesiæ, scholarum, seminariorum, piorumque locorum cura et administratio atque utriusque

sexus juventutis institutio monialibus et clero adempta, laicis committuntur; ordinatio clericorum, parochorum et episcoporum electio atque promotio, et, ne infinitus fiam, œconomia sacramentorum, ipsaque jurisdictionis potestas gubernii subditur voluntati. Harumque transgressores iniquarum legum multis pecuniæ, privatione bonorum, ac tandem exilio plectuntur; unde sacrorum antistites pene omnes, et innumeri ecclesiastici viri extorres degunt; Ecclesiæ ingemiscunt vidualatæ pastoribus et sacramentorum orbata administris.

Petitus Guillelmus 8 maii an. 1878 a sicario *Hædel* licet incassum sclopeti globulo, et a *Nœbiling* medico in facie, brachio atque manu, 2 junii præfati anni, bis armis ejusdem generis ictu percussus, serio cogitare cœpit atque a persecutione cessare; pacem Ecclesiæ reddere, amicitiam et fœdus cum romano Pontifice pangere velle videtur, *socialismo*, e cujus lateribus sicarii prodire, adunatis viribus, indicere bellum intentans.

DANIA. — Christianus VII Daniæ regnum administrandi valetudine adversa impeditus, illud transmisit in filium suum Fredericum VI, qui cum neque Napoleonis, neque Angliæ partibus adhærere vellet, in se concitata sensit Anglorum arma, existimantium Danos aggressionem hujusmodi territorios, suppetias adversus Napoleonem sibi allaturos. Quæ res e sententia minime Anglis evenit; tanta namque ob id constantia Fredericus Napoleonis causam defendendam suscepit, ut nulla unquam ratione, sive copenhagensis civitatis ab Anglis succensæ eversione, sive classis ab eisdem debellatæ jactura, sive tandem amissione Norvegiæ, quam an. 1808 ex conventu kielensi, Sueciæ, accepta compensationis ergo Pomerania, cedere compulsus est, ab ea divelli potuerit.

Eum an. 1839 defunctum excepit imperio germanus frater Christianus VIII, haud vulgaris scientiarum protector. Is principatus *Holsteinensem* et *Schleswigensem*, separationem a Danorum regimine multo jam tempore flagitantes, quum an. 1846 omnem eis discissionis et independentiæ, decreto regio, spem ademisset, armis in aciem surgentes, domare an. 1848 morte correptus, nequivit. Successor tamen ipsius

Fredericus VII, Russiæ, Sueciæ atque Angliæ favore, necnon præfati derogatione decreti, nonnullis aliisque concessionibus, ducatus ad submissionem adduxit, pacemque regno dedit.

Anno tandem 1864 Austria atque Borussia præfatos ducatus a Dania ipsarumque armis devicta abduxere, quod discordiarum inter eas extitit seminarium.

In regimine Hollandiæ, ad regnum evectæ, Ludovico *Bonaparte* successit an. 1815 Guillelmus I *de Orange*, huic an. 1840 Guillelmus II quem hæreditate Guillelmus III excepit.

Sueciam et ipsi ab an. 1814 annexam Norvegiam rexerunt an. 1809 Carolus XIII (alias XII); an. 1819 Carolus XIV (gallus *Bernardotte* adoptione prioris hæres); an. 1844 Oscar I et 1859 Carolus XV.

Hannoverianum regnum ab Anglia sejunctum, cum illius princeps Anglorum solium hæreditate adiit, obtinuisse videmus Ernestum I ab an. 1837, et Georgium I ab an. 1851. Is utroque ab infantia oculo captus, difficile quidem, recte attamen imperium exercuit.

A Borussis qui regnum ipsius occupant, an. 1866 solio ejectus, juri suo valedicere minime voluit, magnisque licet promissis tentatus ac præmiis. Obiit an. 1878, mense junio currente, cujus thronum vindicare pergit ipsius filius Georgius II, nuptus hoc ipso anno Daniæ regis filiæ.

Creatus fuit *Wurtembergensis* rex an. 1808; Fredericus I; an. 1819 Guillelmus I; et insequentibus annis Carolus, hujus etiam nominis I.

SAXONIA. — Posniana pacis conventionione diei 11 decembris an. 1806 in regnum constituta Saxonia, cui Gallitiæ pars an. 1809 attributa venit, primum regem habuit Fredericum Augustum, qui naturæ concessit an. 1827, succedente sibi eodem anno Antonio I; huic an. 1836 Joanne Nepomuceno, Joanni vero Alberto I qui clavum regni nunc premit.

TURCIA. — Turcarum sultani recensentur ab hujus sæculi exordio Selimus III ab imperialis custodiæ militibus, quos *genizaros* vocant, an. 1807 e solio ejectus, et insequenti anno defunctus; Mustapha IV ejusdem custodiæ militum favore

assecutus diadema, quod de capite ejus tulit præpotens *Baracaitar*, illudque tradidit Mohamed II, qui regnavit usque ad 1 julii an. 1839. Secutus eum in throno est Abdul-Medjid, cui Abdul-Aziz an. 1861 successit. Hunc an. 1876 vitam quam innumeris cernebat septam periculis sibi eripuisse, seu ab inimicis, uti aliis placet, postquam eum de regno exturbarant, ereptam fuisse conspeximus. Successor ipsius Mohamed V statim ceu demens habitus dejectusque est, ac ejus gradum ascendit ipsius germanus frater Abdul-Hamid II.

Turciæ sæculi hujus historia series innumera est cladium illi a Russia aliisque nationibus illatarum, revolutionum ac simultatum, quæ ad nihilum ottomanum redegissent imperium, ni Europæ nationes conservationi ejus invigilassent. Verum enimvero festino gradu ad occasum progreditur. Amisit namque Jonicas insulas quas Angliæ tradidit, hæc vero Græciæ, *Algeriam* a Gallis an. 1830 subjugatam, Græciam hodiernam ab imperio descissam, et Ægyptum ipsum sub vice-rege Mehemet-Ali, qui Turcas devicit, pene sui juris effectum (modicum quoddam tributum persolvere pergit), ac tandem Moldaviam, Valaquiam, Bosniam, Erzegovinam, Bulgariam et Armeniæ partem ob bella cum Russia habita annis 1829, 1848, 1853 et 1877.

GRÆCIA. — Jugum Turcarum pertæsi 1822 christiani græci, ad arma pro independentia sua confugiunt, Europæ nationum opem frustra primo expostulantes; perpauci namque viri suppetias illis ivere. Anno tamen 1827 Anglia, Russia et Gallia Græciæ partes suscipientes, classem Turciæ apud Navarinum aggrediuntur atque devincunt, acri tamen cruentaque utriusque partis bellantium pugna, vi cujus Turcæ, Andrinopolitano pacto seu conventionione, reipublicæ Helenicæ independentiam agnoscere compulsi sunt; quæ an. 1832 in monarchiam conversa, regem instituit Othonem I, Ludovici regis Baviariæ filium, sub magnarum Europæ nationum protectione. Hæ, an. 1864 Othone abdicante, sceptrum Græciæ detulere Georgio I, Daniæ principi, qui usque in hunc diem illud gerit; et an. 1878 in divisione imperii Turcorum a berolinensi conventu peracta,

Thessaliæ aliarumque ottomanæ monarchiæ provinciarum nonnullas partes illi adjudicarunt.

Sinarum sæculi hujus imperatores *Tao-Kving* an. 1820, *King* aut *Han-Foung* an. 1850.

Reges Persarum an. 1833 *Mohamed-Sciah*, et an. 1848 *Ne-reddim-Sciah*.

AMERICA. — In Statuum Americæ fœderatorum supremo regimine Joanni Adams successere an. 1801 *Thomas Jefferson*; an. 1809 *Jacobus Madisson*; an. 1817 *Jacobus Monroe* (cui effatum illud tribuitur: *Americam ab Americanis, non secus ac Europam ab Europæis esse regendam*, coloniarum reprobans conditionem); an. 1821 *Joannes Quincy Adams*; an. 1829 *Jakson*; an. 1837 *Martinus Van-Buren*; an. 1841 *Harrison*; 1845 *Joannes Polk*; an. 1849 *Z. Taylor*; 1853 *Franklin*; 1854 *Buchanan*; 1860 *Abraham Lincoln*, qui an. 1865 in theatro a sicario pugionis ictu percussus, e vivis sublatus est. Sub ejus imperio Statuum fœderatorum australis pars a boreali sese disjungere volens, causam præbuit cruentissimo quatuor annorum bello, utrinque magna constantia gesto; quo quis meliori jure pugnaverit mihi nondum liquido apparet; potiori ratione atque vi a borealibus decertatum obtenta commonstrat victoria. Hunc præsidis officio sequutus est an. 1866 *Ulysses Grant*, iterum an. 1872 præfato munere functus, qui an. 1877 successorem accepit *B. Hayes* post difficilem plenamque laboribus electionem.

Brasiliam in regnum constituit *Joannes VI* Portugalliæ rex, qui illuc, napoleonica Lusitaniæ invasione exturbatus, accedens, mortua Maria conjuge sua, Portugalliæ regina, se Brasiliæ, Lusitaniæ et Algarbium regem appellari voluit. Conjuratiōe tamen in eum secundo conjuratis eventu an. 1823 excitata, Brasiliæ ad imperii gradum evectæ imperator eligitur *Petrus I*, *Joannis VI* filius, cui pater etiam Portugalliam concessit; ille vero ad hujus regni thronum, Brasilia contentus, sublimari curavit filiam suam *Mariam de la Gloria*, posthabito germani fratris *Michaelis* jure. Imperii ejusmodi potestatem exercuit ab an. 1823 præfatus *Petrus*; ab an. 1831 *Petrus II*, qui etiam nunc eam gerit.

Americanæ Hispanorum coloniæ, bellorum Europam dilacerantium adeptæ occasionem, atque liberalium in Hispania sublevationibus animosiores effectæ, quia nullum ab Hispania, tot implicata cladibus, mittendum formidabant exercitum, patriæ jugum excutere, atque in rempublicam imperii electivi, avitum regimen commutare, felici quidem exitu festinaverunt, pessima tamen earum fortuna; ad hanc namque diem gladius discordiæ civilis intestinique belli nondum discessit ab eis.

Provinciæ Boni Aeris ab Anglis an. 1706 occupatæ, in fœderativum gubernium Argentei fluminis (*Rio de la Plata*) an. 1811 coaluere. Novæ Granatæ regnum eodem anno colombinæ reipublicæ vel fœderationis nomen assumpsit, mexicana regio ab Hispania sese an. 1821 subduxit, dum liberales, Americam navigaturi, rebellarunt. Peruviæ denique regnum, ab an. 1809 in rebellionem propendens, an. 1824 post prælium *Ayacuchense* hispanis frustra sodalium suppetias expectantibus adversum, ab Hispania recessit, atque tractu deinde temporis in peruvianam, chilensem et bolivianam respublicas disjectum est.

PERSECUTIONES.

Præter superius commemoratas et pene universalem illam persecutionem qua *liberalismus* et *franc-masonismus* Ecclesiam, ac imprimis religiosos ordines¹ ab hujus sæculi exordio insectati sunt, ut ex hactenus dictis luculenter apparet, plures aliæ catholicam divexarunt religionem. Montis Libani namque catholici, aliique sultanorum imperio subjecti, a Drusis et mahumeticæ sectæ cultoribus cæde atque incendio non semel vexati, vim vi repellere, ne morti succumberent, compulsi sunt. Galliæ tandem officiis optata illis affulsit quies. Quinques aut sexies in Sinarum et Cochinchinæ regnis, catholicos urgente persecutione, vitam hi, potius quam fidem amittere velle, præclaro comprobarunt testimonio; plura siquidem

¹ Religiosos ordines, inquit clar. P. J. Lanteri, liberales et eorum affines in Gallia penitus extinxerunt an. 1790, in Italia aboleverunt an. 1811, in Lusitania abrogarunt an. 1834, in Hispania sustulerunt an. 1836, in Mexico oblitterarunt an. 1860, de Polonia ejecerunt an. 1864. (*Eremi sacræ*, t. I, p. 11.)

utriusque sexus centena hominum pro Christi nomine martyrii palmam consequuti fuere. Simillimo animi robore persecutionem tollerant nonnullarum Helvetiæ provinciarum catholici, quibus locorum magistratus, schismaticos (qui veteres catholicos se dici volunt) juvandi ergo, multimodis insidiantur et persequuntur, vel catholicum inhibendo cultum, vel ecclesias usurpando, vel insectando sacerdotes, vel ab officiis arcendo, ac mulctis, exilio, aliisque pœnis afficiendo, eodem prorsus modo ac de Germania, unde persecutio ista emanavit, relatum est.

ECCLESIE PROGRESSUS.

Dei autem misericordia qui portas inferi adversus Ecclesiam prævalere non feret, non patietur, non sinet, mirandum in dies incrementum catholica Ecclesia obtinet in Anglia, Scotia et Hibernia, in fœderatis Americæ Statibus, in Germania, Africa, India, Sinarum imperio, Japonia, Australia atque in insulis Philippinis. In boreali America et Anglia supra modum humanamque mentem augetur catholicorum numerus et *gratia Dei est ad sanandum hæreticos* qui catervatim quotidie ingrediuntur Ecclesiam, doctissimis Universitatum magistris, ditissimis quibusque regni proceribus, præcipue in Anglia, præeuntibus. In Japonia, ubi extinctum credebatur catholicorum nomen, multa eorum millia, miro Dei beneficio, a sæculo XVI ad nostra usque tempora non interrupta serie extitisse, absque sacerdotibus tamen, paucis abhinc annis comprobatum est; quibus quotidie accedunt alii. In Philippinis insulis, soli Augustinienses, ut de aliis taceam, tria decies centena millia fidelium singulari solertia magnoque fructu administrant, cum sæculo proxime elapso quingenta millia haud excederent curæ eorum commissi fideles, et vastissimas Abreæ provincias, duce P. Bernardo Lago, ab an. 1823 Jesu Christo prædicatione aggregarunt¹. Jamque illarum insularum

¹ Paucis abhinc diebus (12 nempe augusti an. 1879) SS. D. N. Leo P. XIII per breve quod incipit, *Ex debito*, concessit religiosis augustiniensibus insular. Philippinarum vicariatum apostolicum *Hu-Nan* septentrionalem in Sinarum missionibus.

catholici sexies decies millia centena millia pene exæquant. Ubique tandem locorum missiones, apostolici vicariatus, præfecturæ, seminarii et scholæ vigent, quæ optimos afferunt fructus, quibusque nonnullorum Europæ fidelium defectio satis superque compensata manet.

Inter primarios sæculi hujus eventus annumerare non dubito apparitiones B. Virginis Mariæ tum *Marpingen* in Germania, quas frustra gubernii satellites inficiare conati sunt, tum oppido vulgo *Saletta* in nobilissimo Galliarum regno, ubi peregrini quotidie confluunt venerabundi; tum imprimis in spelunca prope oppidum *Lourdes* diœcesis Tarbæ ejusdem nationis, factas Bernardetæ *Soubirous* rusticanae puellæ, ubi ejusdem B. V. Mariæ speciali favore fons divinitus elicitus manat, et ubi maxima miraculorum multitudo admirantur, vel aquæ potatione, vel sola B. Virginis invocatione; cæci namque lumen, claudi gressum, infirmi ac debiles sanitatem, peccatores compunctionem sæpissime adipiscuntur. Quem locum fidelium devotio ecclesia seu basilica, religiosorum cœtibus et insignibus munificentia ditavit donis.

SCIENTIÆ ET ARTES.

Artium inventiones et præcipuos scientiarum progressus chronologico ferme ordine digestos accipe. Centum sexaginta tres ignoti planetæ, telescopiorum ope, ab. an. 1804, quo Ceres primum mortalium apparuit oculis, usque in præsentem diem conspecti sunt. Plurimum eorum nomina videri possunt apud folium *Civiltà cattolica* die 18 novembris an. 1876; quoad nos vero attinet, memorare sufficiat Palladem ab *Olbers* an. 1802, et Junonem ab *Hardingio* an. 1808 compertos, Uranii satellites sex perspectos ab *Herschel* an. 1809. Adriam, Luciniam, Hevan, Emiliam, Hildam, Floram, minimum omnium, et Unam paucis abhinc annis inventam. Currus fumo vaporeo an. 1800 moveri cœperunt, et an. 1802, tum *Sennfelder* artem lithographicam excogitavit, tum mobilis machina *Volante* cognominata ad facilius cudenda monetarum genera cœpit adhiberi. Novus obsidionis civitatum modus (bloqueo) an. 1806 ad proximam